

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι, ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. Καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν, λέγοντες· Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσει ἡμᾶς; Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. Οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν λέγοντες· Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑπάγετε. Οἱ δὲ ἐξελθόντες, ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ ἰδοὺ, ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασι. Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον· καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. Καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτὸν, παρεκάλεισαν ὅπως μεταβῆ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. Καὶ ἐμβὰς εἰς πλοῖον, διεπέρασε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Κι ὅταν ἐφτάσε στην αντίπερα ὄχθη της λίμνης, στη χώρα των Γαδαρηνῶν, τον συνάντησαν δύο δαιμονισμένοι που ἔρχονταν ἀπὸ τα μνήματα. Ἦταν τόσο ἀγριοί, που κανένας δεν τολμοῦσε να περάσει ἀπὸ εκείνον το δρόμο. Κι εἶπαν αυτοὶ κραυγάζοντας: Τι σχέση ἔχουμε εμεῖς με σένα Ἰησοῦ, Γιε του Θεοῦ; Ἦρθες ἐδῶ πρόωρα να μας βασανίσεις; Στο μεταξύ, σε μεγάλη ἀπόσταση ἀπ' αὐτούς, υπήρχε ἕνα κοπάδι χοίρων που ἐβοσκαν. Τον παρακαλοῦσαν, λοιπόν, οἱ δαίμονες λέγοντας: Αν μας βγάλεις, ἐπίτρεψε μας να πάμε στο κοπάδι των χοίρων. Και τους εἶπε: Να πάτε, Κι εκείνοι βγήκαν και πήγαν στο κοπάδι των χοίρων, κι αμέσως ὁρμησε ὅλο το κοπάδι των χοίρων στον γκρεμό κι ἔπεσαν στη λίμνη και πνίγηκαν μέσα στα νερά. Ἐφυγαν τότε οἱ βοσκοὶ και πήγαν στην πόλη και τα διηγήθηκαν ὅλα, και ὅ,τι ἐγένε με τους δαιμονισμένους. Ὅλη η πόλη βγήκε τότε σε συνάντηση του Ἰησοῦ. Κι ὅταν τον εἶδαν, τον παρακάλεσαν να φύγει ἀπὸ τη δική τους περιοχή. Μπήκε τότε στο πλοῖο, διέσχισε τη λίμνη και ἦρθε στην ἰδιαίτερη πόλη του.

Ἀδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν· μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν. ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες στήσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν. τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι. Μωϋσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς· ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτω λέγει· μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν; τοῦτ' ἔστι Χριστὸν καταγαγεῖν· ἢ τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον; τοῦτ' ἔστι Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν. Ἀλλὰ τί λέγει; ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστίν, ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τοῦτ' ἔστι τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν. ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ· καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

Απόδοση στη νεοελληνική:

Ἀδελφοί, ἡ ἐπιθυμία τῆς καρδιάς μου καὶ ἡ προσευχή μου εἰς τὸν Θεὸν εἶναι ὑπὲρ τῶν Ἰσραηλιτῶν, διὰ νὰ σωθοῦν. Μαρτυρῶ γι' αὐτούς ὅτι ἔχουν ζῆλον Θεοῦ ἀλλὰ ὄχι μὲ ἐπίγνωσιν. Διότι, ἐπειδὴ ἀγνοοῦν τὴν δικαίωσιν ποὺ δίνει ὁ Θεὸς καὶ προσπαθοῦν νὰ στήσουν τὸν δικόν τους τρόπον δικαίωσης δὲν ὑπετάχθησαν εἰς τὴν δικαίωσιν ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὸν Θεόν. Διότι τὸ τέλος τοῦ νόμου εἶναι ὁ Χριστός, διὰ νὰ δικαιωθῇ καθένας ποὺ πιστεύει. Ὁ Μωϋσῆς γράφει διὰ τὴν δικαίωσιν ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὸν νόμον ὅτι ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἐτήρησε τὰς ἐντολὰς θὰ ζήσῃ δι' αὐτῶν. Ἡ δικαίωσις ὅμως ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴν πίστιν, λέγει, Μὴ πῆς εἰς τὴν καρδιά σου ποιός θὰ ἀνεβῆ εἰς τὸν οὐρανόν; διὰ νὰ κατεβάσῃ δηλαδὴ τὸν Χριστόν, ἢ Ποιός θὰ κατεβῆ εἰς τὴν χώραν τῶν νεκρῶν; διὰ νὰ κατεβάσῃ δηλαδὴ τὸν Χριστόν ἀπὸ τοὺς νεκρούς. Ἀλλὰ τί λέγει; Κοντὰ σου εἶναι ὁ λόγος, εἶναι εἰς τὸ στόμα σου καὶ εἰς τὴν καρδιά σου. Ὁ λόγος δηλαδὴ τῆς πίστεως, τὸν ὅποιον κηρύττομεν. Ἐὰν ὁμολογήσῃς μὲ τὸ στόμα σου ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι Κύριος καὶ πιστέψῃς μὲ τὴν καρδιά σου ὅτι ὁ Θεὸς τὸν ἀνέστησε ἐκ νεκρῶν, τότε θὰ σωθῆς. Διότι μὲ τὴν καρδιά ὁ ἄνθρωπος πιστεύει ὃ,τι ὁδηγεῖ εἰς δικαίωσιν, μὲ τὸ στόμα δὲ ὁμολογεῖ ὃ,τι ὁδηγεῖ εἰς σωτηρίαν.